

[Palle Simonsen]

Ser vi på de forslag, som nu ligger på bordet, og som regeringen skal søge at hive sig i land på inden sommerferien, kan vi stort set sige, at de vil føre til et øget skattetryk, at de er utilstrækkelige, hvad angår støtte til landbrug og erhvervsliv som helhed, og at en indsats over for arbejdsløsheden ikke har store muligheder for virkelig at slå igennem, så der kan blive tale om en reduktion af arbejdsløshedstallet. Det er, hvad man stort set kan udlede som virkninger af de forslag, der foreligger.

Alt imens vi diskuterer dette – og det er måske det alvorligste af det hele – vokser både underskuddet på statsfinanserne, som tidligere nævnt, underskuddet på betalingsbalancen, som vi fik meddelelse om forleden dag, og også arbejdsløsheden. Det, man kan sige, er, at sejrherren i det samlede spil er den offentlige sektor.

Man kan give den karakteristik af regeringens helhedsplan, at den vel egentlig har som det primære formål at føre stadig flere aktiviteter fra den private sektor over til den offentlige sektor. Derfor er det tom snak, når hr. Camre og andre ved festlige lejligheder taler om, at det er den private sektor, vi skal støtte. Det er det modsatte, regeringen gør.

En sådan politik kan vi naturligvis ikke støtte. Det er for samfundet ulykkeligt, at statsministeren har knyttet sig så stærkt til socialistisk folkeparti, at det ikke har været muligt at komme ind i drøftelser om forslag, som kunne rette op på den økonomiske situation. Vi erkender ganske klart, at der ikke findes patentløsninger, at vi ikke fra den ene dag til den anden kan vende udviklingen, men vi må konstatere, at forudsætningen for blot at komme i gang er i hvert fald indgreb, som virker anderledes end dem, regeringen lægger op til. Det er indgreb, som skal have, ikke bare i teori, men også i praksis det reelle formål at styrke den private produktion og dermed beskæftigelsen.

Vi må altså tage til efterretning, at regeringen ikke vil forhandle med andre partier om reelle løsninger, men så må vi til gengæld også klart sige til regeringen, at så er der kun én måde at klare dette problem på, og det er at arbejde frem mod en anden regering.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg lyttede med megen interesse til den konservative ordførers understregning af, hvor nødvendigt det var at fremkomme med besparelsesforslag. Det konservative folkeparti har dels alene, dels sammen med andre partier fremsat forslag, samtidig med at de har givet udtryk for støtte til andre partiers forslag, som, så vidt jeg har kunnet regne, umiddelbart medfører merudgifter på omkring 10 mia kr., og i morgen skal vi tage stilling til yderligere udgiftskrævende forslag. Hvordan får hr. Palle Simonsen overensstemmelse mellem sin holdning, som han her har udtrykt, og de krav, han nu stiller til regeringen om besparelser? Er der tale om, at man ikke mener de forslag, man har fremsat, seriøst, og at man er indstillet på at trække dem tilbage? Eller er de holdninger, man har givet udtryk for ved behandlingen af de forskellige lovforslag, ikke seriøst og alvorligt ment? For jeg kan ikke se logikken i og overensstemmelsen mellem det, der her er sagt, og de mange forslag, man har stillet, medmindre der vil fremkomme en lang række ændringsforslag eller man har andre tanker om, hvordan man skaffer dækning for de merudgifter, man foreløbig har lagt op til fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Jeg tror, hr. Albertsen må give mig ret i, at vi tidligere har haft drøftelser af, hvilke spareforslag der kunne accepteres. Det er jo ikke nok blot at fremsætte spareforslag og sige, at de og de skal igennem. Der er også ideologi i disse ting. Men hvis hr. Albertsen slår efter i det forslag til udgiftsreduktioner, som vi lagde frem i november måned, vil han deri kunne se, at de to forslag, som vi selv har fremsat her i folketingsalen, dels om ændring af invaliditetstillægget, dels om hjælpemidler til de handicappede, var der taget højde for i vores spareplaner, så det er ikke noget argument, at vi ikke kan fremsætte forslag, for de var allerede indregnet i vore spareforslag.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Det er korrekt, når hr. Palle Simonsen anfører, at enkelte af de meget beskedne mer-